

Мірошніченко Л. В.
кандидат філологічних наук
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

МОВА – ДУХОВНИЙ СКАРБ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

*Як плоть моя замішана на слові,
отак мій дух – на українській мові.*

Т. Майданович

Сучасна українська літературна мова в обох своїх різновидах – писемному й усному – становить оброблену, відшліфовану, впорядковану вченими, письменниками, іншими видатними діячами культури, форму загальнонародної національної української мови. Нація – це історична форма спільності людей, об'єднаних єдиною мовою, територією, певними рисами культури і традицій. Мова є духовним надбанням нації. Це не просто засіб людського спілкування, вона формує свідомість, творить людину, культуру, історію народу. Рідну мову слід оберігати як своє майбутнє, пам'ятаючи про її цінність, як безсмертя українського духу, її рятівну, очищуючу, цілющу, відроджувальну властивість. Якими побачить українців світ – залежить від них самих. Для цього вони, по-перше, мають любити і вивчати свою рідну мову, а, по-друге, сприяти повсякчасному розвитку її на теренах своєї країни. Відомий український письменник, культурний діяч О.Т.Гончар стверджував: «Хто мови своєї цурається, хай сам себе стидається» [1, с. 11].

Мова є духовним багатством народу. «Народ, що не усвідомлює значення рідної мови для свого вищого духовного життя і сам її покидає і відрікається, виконує над собою самовбивство» [2]. Сучасна молодь має дбати про те, щоб мова функціонувала в усьому світі. Нове покоління українців усвідомлюють жахливий стан у суспільстві, коли мовне питання гостро постало як в матеріальному так і в духовному бутті, і, на жаль, стало «розколом» цілого народу. Для подальшого розвитку державної мови потрібні не тільки відповідні законодавчі акти, але й духовна міць, любов і шана, справедливість і національна свідомість народу. Українська мова – це золота скарбниця душі народної, з якої він виростає, живе, завдяки якій він має величне право й високу гідність іменуватися народом України.

Мовна культура – це надійна опора у вираженні незалежності думки, розвиненості людських почуттів, у вихованні діяльного, справжнього патріотизму. Культура мови передбачає дотримання етичних норм міжнародного спілкування, які характеризують загальну культуру сучасного покоління.

Отже, дух нації тісно пов'язаний з її мовою, яка є центральним ядром, що зміцнює, загартовує, сприяє подальшому розвитку і безсмертю всього народу.

Бібліографічні посилання:

1. Гончар О. Вибрані твори. – К: Художня література «Дніпро», 1978. – 535 с.
2. Майданович Т. <https://uk.wikipedia.org/wiki>

Павлова Н. В.

кандидат юридичних наук
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

**ЗНАЧЕННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ
ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ**

Останнім часом процес вивчення іноземних мов набув неабиякої активності. Не останню роль цієї активності відіграють зміни, які відбулися у країні за часів незалежності України, особливо протягом останніх років. З одного боку, це розширення іншомовних контактів у професійній діяльності чи особистому житті, з іншого – різкі зміни та спрямування сил та засобів в напрямі Євроінтеграції, отримання міжнародного досвіду та підтримання міжнародних зв'язків.

Курс України на Європу сприяє необхідності вивчення низки мов. Між тим, не дивлячись на рівноправ'я всіх мов ЄС, із розширенням його меж, все частіше можна спостерігати поширеність використання трьох мов: німецької, французької та англійської. При цьому будь-які інші мови використовуються залежно від ситуації.

Загалом англійська мова – це офіційна мова міжнародного бізнесу та торгівлі, Інтернету і техніки, науки і мистецтв. Англійська мова використовується при заповненні анкет, складанні резюме, у діловому та приватному листуванні. Для 500 мільйонів мешканців планети англійська мова є рідною, а для 1 мільярда населення – є другою національною мовою. У світі англійською мовою розмовляють більше 2\3 населення [1].

Вказане свідчить, що знання англійської мови є вкрай необхідним як для працівників приватних структур, так і для представників органів державної влади. У зв'язку з необхідністю використання іноземної мови в професійній діяльності в контексті розширення міжнародних відносин нашої держави з іншими країнами в різних сферах економічної та соціокультурної діяльності, набуває особливої актуальності й формування іншомовної комунікативної компетенції у працівників правоохоронних органів.

Насамперед, ця необхідність виникає через актуальність ефективної співпраці з фахівцями інших країн на фоні транснаціональної злочинності і злочинів міжнародного характеру (тероризм, торгівля людьми, легалізація (відмивання) грошових коштів та іншого майна, здобутих злочинним шляхом через офшорні зони тощо. З кожним роком у світі зростає небезпека, яку несуть у собі організовані злочинні угруповання, що діють у міжнародному масштабі. Вказане зумовлює необхідність вивчення працівниками правоохоронних структур не тільки законодавства України, а й нормативно-